

Fővárosi Ítéltábla

15.Gf.40.092/2024/7/II.

Felperes: Felperes (Cím1)

Felperes képviselője: Megay Ügyvédi Iroda (Cím4; ügyintéző: dr. Megay Györgyi ügyvéd)

Alperes: Alperes (Cím9)

Alperes képviselője: Kozmáné dr. Porkoláb Eszter pártfogó ügyvéd (Cím8).

A per tárgya: a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésén alapuló vezetői felelősség megállapítása

Elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

Fellebbezéssel támadott határozat száma: 37.G.40.914/2023/44/I. számú ítélet

Fellebbezést benyújtó fél: alperes

Csatlakozó fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes a vagyonsökkenés összegének erejéig felel az adós gazdálkodó szervezet felszámolási eljárása során nyilvántartásba vett, de ott meg nem térült követelések kifizetéséért; a felperesnek járó elsőfokú perköltség összegét bruttó 342.100 (Háromszáznegyvenkettőezer-száz) forintba szállítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek bruttó 83.500 (Nyolcvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési-, illetve a 8.000 (Nyolcezer) forint csatlakozó fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjának 10 (Tíz) %-át a felperes, 90 (Kilencven) %-át az alperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 44/I. sorszámú ítéletével megállapította, hogy az alperes a felszámolási ügy adósa (adós) társadalmi szervezet vezetőjeként a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét, 2022. január 21. napját követően nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el vezetői feladatait, ennek következtében az alapítvány vagyona 4.925.000 forinttal csökkent. Kötelezte az alperest, hogy 36.000 forint kereseti illetéket fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára, továbbá, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg bruttó 596.250 forint perköltséget. Megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díját a pervesztes alperes egészében köteles viselni.

[2] Az ítélet indokolásában a következő tényállást rögzítette: az adós 2021. szeptember 28. napján kettő gépjárművet (Volkswagen 1200 DE LUXE személygépkocsi, Ikarus 311 típusú autóbusz) vásárolt a Alapítvány neve2től; az adós, az eladó és az külföldi társaság elnevezése 2021. december 31. napján okiratba foglaltan - erre az ügyletre utalva - rögzítette, hogy a vételárat az adós nem az eladónak, hanem az külföldi társaság elnevezése-nek fizeti meg, amely a gépjárművek fedezete mellett hitelt nyújtott az adósnak. A felek rögzítették, hogy a gépjárművekre az külföldi társaság elnevezése-nek vételi joga áll fönt.

[3] Az adós, a Alapítvány neve2 és az külföldi társaság elnevezése a 2022. február 3. napján kelt okiratban többek között rögzítették, hogy az adós adásvételi szerződés alapján tartozik a Alapítvány neve2nak 4.500.000 forinttal, a felek megállapodtak abban, hogy a fenti és az okiratban rögzített egyéb tartozásait és követeléseiket kölcsönösen összevezetik, azokat rendezettnek tekintik. A megállapodásban részes jogi személyeket az alperes képviselte. A megállapodás tartalmát az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában részletesen ismertette, szövegét értelmezte.

[4] A felperes 2021. január 21. napján benyújtott kérelme alapján, 2023. január 16-ai kezdő időponttal az adós felszámolását elrendelték, a felszámoló a felperes 10.665.560 forint hitelezői igényét nyilvántartásba vette. Az adós a 2021. évi beszámoló szerint 4.925.000 forint vagyonnal rendelkezett. A kuratórium elnökeként a felszámolási eljárás kezdő napjáig az alperes volt az adós képviselője. Az adósnak nem volt vagyona.

[5] A felperes keresetében az alperes felelősségének megállapítását az adós vagyonának 4.925.000 forint csökkenésére figyelemmel kérte megállapítani a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) bekezdése alapján.

[6] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját 2022. január 21. napjára, az adóssal szembeni felszámolási kérelem benyújtásának időpontjára tette, e körben hivatkozott a BH2014. 188. számon közzétett eseti döntésre.

[7] Állítása szerint az alperes nem tett eleget a Cstv. 31. §-a szerinti kötelezettségeinek, a tevékenységet záró mérleget ugyanis nem határidőben adta át a felszámolónak, továbbá részlegesen teljesítette az irat- és vagyonátadási kötelezettségét is, mert a perben hivatkozott opciós megállapodást sem adta át a felszámolónak. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla egy döntésére (11.Gf.40.049/2023/6.) hivatkozott, amely szerint a „vélelem” fennáll, ha a felszámolás során a vezető nem maradéktalanul és határidőben teljesíti a Cstv.-ben rögzített kötelezettségeit.

[8] Az ügylet kapcsán kiemelte: a feleket az alperes képviselte, az külföldi társaság elnevezése nem a Cstv. 57. §-a szerinti sorrendben jutott kielégítéshez. Az alperes az ügylettel megíúsította a hitelezők követeléseinek kielégítését, mert a gépjárművek, illetve azok vételára nem lett a felszámolási vagyon része. E körben számos eseti döntésre, valamint a Kúria Gfv.30.405/2018/5., Gfv.30.013/2019/8., Gfv.VI.30.083/2024/3., Gfv.30.026/2022/3. és a Gfv.30.325/2021/6. számú ítéleteire hivatkozott, kiemelve, hogy (1) az ügyvezető tagságával működő másik társaságnak teljesített kölcsön törlesztése nem felelt meg a hitelezői érdekeknek; (2) a vezető abban az esetben is felel, ha az ilyen ügylet visszerhes volt; (3) a vagyoncsökkenés az adós aktív vagyonának csökkenését jelenti.

[9] A perindítási jogosultságát vitató alperesi védekezésre figyelemmel előadta: a Cég neve1 felszámolási eljárásában nyilvántartásba vett hitelezőként megtámadta a társaság által kötött adásvételi szerződést, a perben - amelyben az adós alperesként vett részt - pernyertes lett, a 2021. október 27. napján jogerőre emelkedett ítélet (Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.178/2021/6-II.) szerint részére járó perköltséget az adós nem fizette meg, ez vezetett felszámolásának elrendeléséhez.

[10] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azt állította: a 2022. február 3. napján kötött háromoldalú megállapodás az adós gazdasági helyzetét nem változtatta meg, pénzmozgás nem történt, a vagyonban a nettó változás mértéke nulla volt, az adós vagyonát tehát az alperes nem csökkentette. Nem vállalt indokolatlan üzleti kockázatot sem, hanem éppen a hitelezői veszteségek elkerülése érdekében járt el.

[11] Véleménye szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését csak a felszámolás elrendeléséről szóló végzésről való tudomásszerzésének időpontjával lehet megállapítani és egyébként a 2022. október 25. napján hozott felülvizsgálati döntéssel lett az adós fizetési kötelezettsége végleges.

[12] Előadása szerint a felszámolás elrendelése iránti kérelemről 2022. február 28. napján, a felszámolás elrendeléséről 2022. május 10. napján értesült, ezért 2022-ben még semmilyen korlátozás nem vonatkozott a tevékenységére. Felelőssége vagyoncsökkenés hiányában, az ügylet visszerhes jellege miatt sem állhat fenn, e körben ítéltáblai döntésekre (Gf.40.041/2023/4., Gf.40.249/2021/4.) hivatkozott.

[13] A felperes állításával ellentétben nem a saját cégének, hanem az általa képviselt cégnek adta át a járműveket a megállapodás szerint lehívott opcióval, amelyet a felszámolási kérelem benyújtását megelőzően alapítottak a felek.

[14] A felszámolóbiztossal a kapcsolatot felvette, az adós gazdasági helyzetéről beszámolt, a Cstv. 31. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettség teljesítési határideje 2023. január 16. napjával nyílt meg. Könyvelője betegségét a felszámolóbiztossal közölte, a zárómérleget emiatt tudta csak a törvényi határidőt átlépve átadni. Az opciós megállapodást azért nem adta át a felszámolónak, mert a jogi képviselője arról tájékoztatta, hogy az érvénytelen. Rámutatott: a felszámolóbiztos tanúvallomása is alátámasztja, hogy a Cstv. 31. §

(1) bekezdés a)-d) pontjai szerinti kötelezettségeinek eleget tett, a perben a 33/A. § (5) bekezdésében szereplő bizonyítási szabály nem alkalmazható, a felperes tényállítást köteles bizonyítani.

[15] A fentieken túlmenően állította, hogy a felperes perköltségből álló hitelezői igényének bejelentése szabálytalan volt, mert a Cég nevel felszámolási eljárásában a felperes nem tekinthető hitelezőnek, így a Cég nevel szerződésének megtámadásához sem volt joga, az alperes emiatt kifogást nyújtott be és perújítást is kilátásba helyezett.

[16] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak ítélte.

[17] Megállapította, hogy az adós könyvelőjének akadályoztatása miatt a határidő elmulasztásáért az alperes nem felel, továbbá, hogy a felperes által hivatkozott egyetlen irat átadásának elmaradása a teljes iratátadás elmaradására nem vezethet, így a perben a Cstv. 33/A. § (5) bekezdését nem lehetett alkalmazni.

[18] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját érintően kifejtette: az adós 2021. december 13. napján a felperes perköltségből álló követelését tartalmazó jogerős ítéletet átvette, a követelés e napon esedékessé vált, az alperes pedig nem hivatkozhat ezzel szemben a felülvizsgálati eljárásban hozott határozat keltére, hiszen a Pp. 405. és 406. §-a szerint a felülvizsgálati kérelem benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya.

[19] Megállapította, hogy az alperes által hivatkozott egyensúly 2021. december 13. napjától már biztosan nem állt fenn, hiszen a felperes követelésének nem volt fedezete, az adós a felperes által állított időpontban, 2021. január 21. (helyesen: 2022.) napján fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Ezt a helyzetet pedig az alperesnek fel kellett ismernie, az általa benyújtott beszámolóból ugyanis látnia kellett a fedezet hiányát. Az adós vagyonának ekkor részét képezték a perben érintett gépjárművek. Az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben nem ennek az állapotnak a megszüntetésére törekedett, hiszen nem hivatkozott további forrás bevonására tett kísérletre, ennek lehetőségét szerinte az külföldi társaság elnevezése-ben hozott döntése zárta ki egyébként. Az alperes az adóst nem vezette ki a gazdálkodásból.

[20] Az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben a hitelezői követelések tényleges fedezeteként figyelembe vehető, - az adós aktív vagyonába tartozó - járműveket az általa képviselt külföldi társaság elnevezése-nek adta el a 2021. december 31. napján és a 2022. február 3. napján kelt megállapodással. Kifejtette: alappal hivatkozott ugyan az alperes arra, hogy a követelésállomány a vételártartozással csökkent, ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy mivel a dolgok az ügylet miatt nem válhattak a felszámolási vagyon részévé, s így nem szolgálhatták a hitelezői igények kielégítését, a vagyonsökkenés 4.500.000 forint erejéig bekövetkezett. Az adós a 2021. évi beszámoló szerint 4.925.000 forint vagyonnal rendelkezett. A felperes a teljes vagyonsökkenést ebben az összegben jelölte meg. Az alperes a vagyonsökkenés további mértékét vitatta, azonban a járművek értékét meghaladó vagyon felhasználásáról perfelvételi nyilatkozatot nem tett, a felszámolónak e vagyonrészt nem adta át és a perben erre vonatkozó elszámolást sem közölt.

[21] Végezetül kitért arra, hogy a felperes hitelezői igénye a perben nem volt vizsgálható, mivel a felperes a keresetben vagyonsökkenésre hivatkozott; az adott perben a felszámolási eljárás cselekményeit nem lehet vitássá tenni, a felszámolóbiztos a felperes hitelezői igényét nyilvántartásba vette. Az alperes a perben nem tehette vitássá a Cég nevel felszámolási eljárásában végzett eljárási cselekményeket, a jogerőre emelkedett ítélet tartalmát és a felperesnek a perben való eljárási jogultságát sem.

[22] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság az alperes felelősségét a Cstv. 33/A. §-a alapján, az ítélet rendelkező részében foglaltaknak megfelelően megállapította.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes fellebbezéssel, a felperes pedig csatlakozó fellebbezéssel támadta.

[24] Az alperes elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását; másodlagosan pedig annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[25] Álláspontja szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontja nem lehet korábbi 2022. február 28-ánál, az alperes ugyanis ekkor vette át az adós felszámolási eljárásának megindítását tartalmazó végzést. 2022. május 10-én értesült a felszámolási eljárás megindításáról, amelynek alapja a felperes által indított érvénytelenségi perben megállapított, adóst terhelő perköltség volt, az ítéletek vonatkozásában a Kúria 2022. október 25-én hozott végleges döntést, álláspontja szerint e naptól kellett számolnia a felperes felé fennálló fizetési kötelezettséggel.

[26] A vagyonsökkenés vonatkozásában előadta: az ügyletekkel nem csökkentette az adós vagyont, mivel a tulajdonjog átruházása egy lejárt tartozás rendezése érdekében történt, az ügylettel az adós vagyona nem csökkent, az alperes gondoskodott arról, hogy a hitelezői követelés-állomány csökkenjen. E körben hivatkozott a Kúria döntéseire (Gfv.30.015/2020/5., Gfv.30.026/2022/3.) és a Fővárosi Ítéltábla határozataira (Gf.40.041/2023/4., Gf.40.249/2021/4.) kiemelve, hogy a visszterhes és értékarányos szerződések megkötésével történő értékesítés az adós vagyont nem csökkentheti, ha az ellenérték bekerül az adós vagyonaiba, ebben az esetben annak a ténynek van jelentősége, hogy az alperes részvételével kötött szerződések és a teljesítés körülményei milyen módon hatottak az adós szerződéskötés előtti vagyoni helyzetére. Hivatkozott „A magyar fizetéseképtelenségi jog kézikönyvére”, amelyből idézve kiemelte, a vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása során nem annak van jelentősége, hogy valamely hitelezőt milyen konkrét összegű vagyoni hátrány ért, vagy, hogy az adós vagyonából ki lehet-e elégíteni az igényét, hanem annak, hogy a vezető nem a hitelezői érdekek szerinti eljárása milyen összvagyon csökkenést eredményezett az adósnál. Véleménye szerint a fentiek alapján kijelenthető, hogy az adott ügyben hiányzik a hitelezői érdek elsődlegességét sértő, jogellenes ügyvezetői magatartás, valamint az azzal okozati összefüggésben bekövetkező vagyonsökkenés.

[27] Hivatkozott arra is, hogy a 2023. október 24. napján tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság által tett anyagi pervezetés során a felperes olyan tájékoztatást kapott, hogy köteles szakértői bizonyításra kiterjedően a vagyonsökkenés mértékét bizonyítani, a felperes azonban ennek ellenére sem indítványozta szakértő kirendelését, az elsőfokú bíróság pedig olyan kérdésben döntött, amellyel kapcsolatban a felperest úgy tájékoztatta, hogy annak megítélése szakkérdés. Mivel a vagyonsökkenés nem bizonyított, továbbá a felperes perindítási jogosultsága sem igazolt, az alperes felelősségét a kereset alapján nem lehet megállapítani.

[28] Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét is eltúlzottnak találta, figyelemmel arra, hogy a felperes 4 beadványából csupán egy volt hosszabb lélegzetű, az is zömmel bírósági döntésekből történő idézést tartalmazott, 2 pedig csak másfél oldalt tett ki; az ítéletben nem szerepel indoklás arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróság miért állapított meg a felperes által felszámított összeget meghaladó ügyvédi munkadíjat a felperes részére. A felszámított összeget is túlzónak találta.

[29] A felperes csatlakozó fellebbezéssel az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását kérte abból a szempontból, hogy a perben a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésének alkalmazása szükséges, figyelemmel arra, hogy az alperes a tevékenységet záró mérleget és az iratokat késedelmesen adta át a felszámolónak, a perben csatolt opciós megállapodást pedig egyáltalán nem bocsátotta a felszámoló rendelkezésére.

[30] Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kiemelte: az alperes a felperesnek járó perköltséget tartalmazó jogerős ítélet átvételét követően kötött megállapodást, adta el az adós vagyonát és a pénzösszeget engedményezte az érdekeltségi körébe tartozó másik alapítvány részére.

[31] A keresetlevélben előadott tényelőadást és jogi érvelést változatlanul fenntartotta, amelyet kiegészített a Kúria precedens értékű, 2023-ban született határozatában (Gfv.III.30.428/2023/5.) szereplő jogi indokolással, ezt részletesen ismertette. Kiemelte: az alperes érdekeltségi körébe tartozó, általa képviselt alapítvány részére történő kifizetés összhitelezői érdeket sértő magatartás, amely az adós Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti vagyonát csökkentette, ez pedig megalapozza az alperes felelősségét.

[32] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre észrevételt tett, amelyben részben megismételte a fellebbezésében előadottakat, továbbá kiemelte, hogy a felszámoló tanúkénti meghallgatásakor nyilatkozott arról, hogy az alperes a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségeinek eleget tett. Kijelentette, hogy az adós felszámolási eljárásában a Alapítvány neve² hitelezői igényt jelentett be, amellyel kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék előtt eljárás van folyamatban, a hitelezői igény nyilvántartásba vétele esetén egyezségi kérelmet fog előterjeszteni, amelynek következtében az adós fizetéseképtelensége megszűnik, és így az alperes felelősségét sem lehet megállapítani. Bejelentette azt is, hogy a felperes perköltségének megfizetésére az adóssal egyetemlegesen kötelezett Alapítvány neve¹ felszámolási eljárásában egyezségi tárgyalás van folyamatban, amelynek során a felperes perköltség-igényének rendezése megtörtént, így az adós fizetéseképtelensége emiatt is megszűnik és az alperes felelősségét ezért sem lehet megállapítani.

[33] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú eljárás iratai (2022. február 3. napján kelt fizetési megállapodás, 2021. szeptember 28. napján kelt fizetési megállapodás, 2023. október 24. napján tartott perfelvételi tárgyalásról készült 25. sorszámú jegyzőkönyv) alapján a tényállást a következőkkel egészíti ki: az külföldi társaság elnevezése a 2021. szeptember 28. napján kelt megállapodás alapján élt a perbeli gépjárművekre kikötött opciós jogával, az ebből eredő vételár-tartozás rendezése tárgyában született a felek (adós, külföldi társaság elnevezése és Alapítvány neve²) között a 2022. február 3. napján kelt fizetési megállapodás, amely alapján az külföldi társaság elnevezése a gépjárművek vételárát beszámította az adós vele szembeni tartozásába.

[34] Az alperes fellebbezése a per fő tárgya tekintetében, a felperes ítélet indokolását érintő csatlakozó fellebbezése pedig teljesen alaptalan.

[35] Az elsőfokú bíróság a tényállást az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértés nélkül, helyesen állapította meg, az ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi következtetésével is egyetértett; a per fő tárgyát illetően az ítéletet lényegében helytálló indokai alapján hagyta helyben.

[36] Az ítéltábla a felek fellebbezései kapcsán a következőket emeli ki:

[37] A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésén alapuló felelősség megállapítására irányuló perben nem vizsgálható, hogy a felszámoló jogszerűen vette-e nyilvántartásba a felperes hitelezői igényét, kizárólag annak, a perindítási jogosultságot megalapozó ténynek van jelentősége (perbeli legitimáció), hogy az adós felszámolási eljárásában a felperes hitelező-e. Az adott esetben a felperes hitelezői igénye jogerős bírósági határozaton alapul.

[38] A rendelkezésre álló okiratok (a 2022. február 3. napján kelt háromoldalú megállapodás, az adós 2021. évre vonatkozó mérlege) egyértelműen alátámasztották a felperes által állított vagyonsökkenést (nevezetesen, hogy a vételi jog gyakorlása folytán keletkezett vételár nem válhatott a felszámolási vagyon részévé), ezért a felperesnek ezt a tényt nem kellett szakértővel bizonyítania függetlenül attól, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés körében a bizonyítás e módjának szükségességéről tájékoztatta. A vagyonsökkenést előidéző ügylet megkötésének tényét pedig az alperes sem vitatta, csupán annak vagyont csökkentő eredményét.

[39] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját érintően a másodfokú bíróság kiemeli: az ítéltábla már több határozatában - többek között a 15.Gf.40.079/2023/4/II. számú ítéletében - rámutatott, hogy a felszámolás elrendelésének alapját képező követelés esedékességekor az adós a materiális (azaz tényleges, a bíróság által még meg nem állapított) fizetéseképtelenség állapotában van, melyet a felszámolás jogerős elrendelése igazol. Az adós felszámolását a felperes 2022. január 21. napján benyújtott kérelme alapján rendelte el a bíróság a ügyiratszám4 számú végzésével, mindezek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adós a felperes által megjelölt időpontban fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

[40] Az elsőfokú eljárás irataiban a 2022. február 3. napján kelt, az adós, a Alapítvány neve2 és az külföldi társaság elnevezése között létrejött háromoldalú megállapodás mellett, az okirat 2. oldalán egy úgynevezett „ELÁBÉ” megjelöléssel készült eszközkimutatás található, amelyben az érintett gépjárművek vonatkozásában az külföldi társaság elnevezése részére 2022. február 3. napján történt eladás ténye szerepel. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható volt a perben, hogy a korábban nem vitatottan, az adós tulajdonát képező Volkswagen 1200 DE LUXE típusú személygépkocsi és az Ikarus 311 típusú autóbusz e napon, a kritikus időszak beálltát, azaz 2022. január 21-ét követően került ki az adós vagyonából a nem vitatottan az alperes által megkötött ügylettel, a vételár pedig nem vált a felszámolási vagyon részévé.

[41] Ezzel a magatartással az alperes az adós felszámolási (aktív) vagyonát csökkentette, amely a felperes által is hivatkozott bírói gyakorlat alapján hitelezői érdekeket sértő magatartásnak minősül még abban az esetben is, ha az ügylet visszterhes, vagyis azáltal az adós kötelezettségei is csökkentek. Az adós eladott ingóságai, illetve vételárak (a jogosult számára előnyt jelentő teljesítéssel a felszámolásban érvényesülő rendezett kielégítés elől elvont vagyon) ugyanis nem vált a hitelezői igények kielégítésének forrásává.

[42] Az alperesnek a felperes részére megítélt perköltséget érintő fellebbezését az ítéltábla alaposnak találta. E körben figyelembe vette, hogy az adott perben a pertárgy értéke meghatározatlan, valamint a felperes jogi képviselője által kifejtett tevékenységet, különösen a beadványok tartalmát, terjedelmét, amelyek vonatkozásában a felszámított összeget a keresetlevél kivételével, valamennyi beadványt számításba véve összesen bruttó 60.000 forint összegben talált elfogadhatónak.

[43] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával szemben benyújtott csatlakozó fellebbezést az ítéltábla alaptalannak találta. A bírói gyakorlat értelmében a Cstv. 31. § szerinti kötelezettségek késedelmes teljesítése önmagában nem eredményezi a bizonyítási érdek megfordulását [33/A. § (5) bekezdés], továbbá a felszámolóbiztos a perben tanúkénti meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az alperes a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti kötelezettségeinek eleget tett.

[44] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a per főtárgya tekintetében helybenhagyta; a felperesnek járó perköltség vonatkozásában pedig megváltoztatta, annak összegét leszállította.

[45] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes perköltségének megfizetésére, a felperes által felszámított összeget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján, az elsőfokú perköltség megváltoztatása körében ismertetett szempontok alapján mérsékelte.

[46] Az alperes részére az elsőfokú bíróság a 46. sorszámú végzésével költségmentességet engedélyezett, a felperest pedig az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdése alapján teljes személyes illetékmentesség illet meg, ezért a feljegyzett 48.000 forint fellebbezési és 8.000 forint csatlakozó fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[47] Mivel a felperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, továbbá az alperesnek az elsőfokú perköltséget érintő fellebbezése alapos volt, a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján az alperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díjának viselését a rendelkező részben meghatározott arányban osztotta meg a felek között.

Budapest, 2024. szeptember 11.

Dr. Vuleta Csaba s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mizerák Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Rápolti Barbara s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Varga Beatrix)